

Foredrag for Selskabet for Historie, Litteratur og Kunst 1.11.2018

Kaptajn Lembourns kranke skæbne,
der fulgte efterretningsrejsen til
Berlin i foråret 1928

Da dameaften enten morsom eller engageret. Historien her er ikke morsom.

- 1) Først baggrunden med oplysninger fra en fjern, næsten ubeskrevet periode, der gør det muligt at forstå hovedforløbet.
- 2) Dernæst kaptajn Harry Lembourns optræden som lokaludsendt efterretningsmand og det efterfølgende forløb.

Baggrunden: Danmark 1916-1924

Baggrunden: Danmark 1916-1924

- 1) Udviklingen i dansk neutralitetspolitisk linje vinter 1916/17 og i foråret 1918 med det klare mål, at en ny krig mod Tyskland uanset suverænitetsomkostninger skulle undgås aht. landets overlevelse.
- 2) Under krigen havde Erik Scavenius givet departementschef Herluf Zahle den ledende rolle i forhold til Tyskland, og Zahle fik som gesandt i Berlin fra 1924 reelt igen den ledende rolle indtil P. Munch blev udenrigsminister i foråret 1929.
- 3) Delingslinjen i Slesvig syd om Tønder understregede for slesvig-holstenere og andre tyske nationalister den nye grænses karakter af en blødende voldsgrænse, hvilket den moderate Johannes Tiedje advarede H.P. Hanssen, Nørremølle om i maj 1919
- 4) Delingslinjen nord om Flensborg og karakteren af afstemningen i Mellemslesvig fremkaldte Påskekrisen, venstres sejr ved

aprilvalget og Neergaards regering fra 5.5. 1920 med henvendelsen til England og Frankrig om hjælp til at hindre, at Flensborg-området blev helt integreret i Tyskland. **Kun Frankrig ville hjælpe**, men uden virkning.

- 5) **Tak til Frankrig** for deres støtte til de franske alpejægere på vej hjem og med Vilnakommandoet til, at deres allierede Polen kunne få Vilnius.
- 6) Venstre og de nye **forsvarslove**: Partiet delt mellem dem der ønsker samarbejde med det handelspolitiske allierede De Radikale og et fortsat samarbejde med De Konservative. Kompromiet bliver massive besparelser på hærens kadrer og søværnets materielinvesteringer, der **forudsætter støtte fra Folkeforbundsstyrker**, dvs. den britiske og franske flåde og den franske hær mod Tyskland og Sovjetrusland.
- 7) **Krigsministeriets fokus på den moderne "Hybrid"-kuptrussel** fra "irregulære" bander, der ikke udløser en Folkeforbundsreaktion. Acceptabelt fordi ikke rettet mod den tyske stat.
- 8) **Ølkælderkuprisen** i november-december 1923 understreger kuptruslen.
- 9) **Forsvarslovenes implementering af værnene** i de efterfølgende planer (søværnet loyalt, hæren delt).
- 10) Den politiske radikalisering af højrefløjen ved **anerkendelsen af Sovjetrusland** midt i 1924 og som reaktion på **det socialdemokratisk-radikale afrustningsforslag** fra efteråret 1924.

**Baggrunden:
Tysklands vej til frigørelsen fra
Versailles indtil og med 1927**

**Baggrunden: Tysklands vej til frigørelsen fra Versailles indtil og med
1927**

- 1) **Hemmelige forstadier til oprustning** (i Sovjetrusland og ved flytning af produktion til neutrale lande) og deres finansiering ved fond bl.a. skabt ved salg af tysk maritim højteknologi under kommandør Lohmann i Marineledelsen.
- 2) **Fortsættelse krigen i en lavintensiv form** ved den fransk-belgiske Ruhrbesættelse januar 1923 til august 1925, der radikaliserer tysk indenrigspolitik.
- 3) **Locarno oktober-december 1925**, der bl.a. skal bryde Frankrigs alliancer med Polen og Tjekkoslaviet
- 4) **Medlemskabet af Folkeforbundet fulgte midt i september 1926** og opløsningen af den Militære Interallierede Kontrolkommission ved udgangen af februar 1928.
- 5) **Efterretningskrigen** i vest mod Frankrig (beskyttelse af tysk genoprustning) og i øst mod Polen.

- 6) **Den tyske nationale vækkelse tager fart fra 1926**: forstadierne til SA og forbindelsen til Reichheer.
- 7) **Den blødende Nordgrænse** kommer i fokus fra 1926.
- 8) **Den tyske flådes verdensopfattelse og dobbelte plan** fra dette bliver muligt: Sikre forsyningerne over havet til Tyskland mod Frankrig (store, hurtige skibe) og sikre søherredømmet mod Polen i Østersøen (legitim støtte til hærens indsats mod Polen).

Baggrunden:
Det utilstrækkelige forsvar af
Sønderjylland 1925-29 mod kup

**Baggrunden: Det utilstrækkelige forsvar af Sønderjylland 1925-29
mod kup**

- 1) Et par hundrede **værnepligtige under uddannelse i Sønderborg, Haderslev og Tønder.**
- 2) **Efter tyskere har passeret grænsen mobiliseres Sønderjyske Landstorm** med fire bataljoner, der består af veteranerne fra Verdenskrigen. De dansksindede går sammen med *Jydske Værn* og forsvare landsdelen, medens de tysksindende sendes mod nord. Hærledelsen er mod styrken og vil ikke give den maskingeværer.
- 3) En nødløsning bliver nogle hundrede **frivillige med det danskproducerede lette maskingevær (rekylgevær) i Grænseværnet,** der efter forsvarsministerens ønske ændrer navn til *Jydske Værn*. Primært rekrutterede i det vestlige Sønderjylland og **uddannet af kaptajn Lembourn fra Tønder garnison.**

Baggrunden:
Efterretningstjenesten:
Dansk og fransk

Baggrunden: Efterretningstjenesten: Dansk og fransk

- 1) **Generalstabens Efterretningssektion i København**: Kontakten til agenterne i udlandet, kontakten til militærattachéerne, herunder med den franske stedfortrædende militærattaché kaptajn Sorne (Marineministeriet havde kontakten til marineattachéerne)
- 2) **Statspolitiet**: Kontrafterretningstjeneste i hele landet.
- 3) Indtil 1924 med repræsentanter i **den internationale "Bolsjevikcentral"**, der blev ledet af With.
- 4) **Den landsdækkende civile tjeneste** med "tillidsmænd" i alle landets distrikter, der besøges af officererne fra GE med et par års mellemrum.
- 5) **Grænsedistriktets tillidsmænd**, herunder ikke mindst Bankdirektør Rossen i Tønder, hvoraf nogle i stigende grad placerede af GE, der arbejder over grænsen, bl.a. i samarbejde med udpegede folk fra **Grænsegendarmeriet**.
- 6) **Sarauw-forhistorien** om dansk bidrag til fransk efterretningstjeneste mod Tyskland.

- 7) Man havde som under krigen kendskab til, hvem der arbejdede for den franske efterretningstjeneste i grænseområdet. **Wolf-sagen** 1919-20. Den franske virksomhed var nu under lokal ledelse af **konsulen i Esbjerg, Paul Kraemer**, der en del af sin tid var tolk i Folkeforbundet i Geneve og derfor let kunne rejse og rapportere.

- 8) **Efterretningsfokus fra 1926:** Dansk: Tyske nationalistiske militser og tilhørende brud på Versaillestraktatens begrænsninger. Fransk: Brud på Versaillestraktatens begrænsninger.

**Baggrunden:
Tyskland inddrager Danmark som
fjende**

Baggrunden: Tyskland inddrager Danmark som fjende

1) Begyndelsen af 1928:

- a) **Efterretninger om en fransk-polsk februar 1926-aftale** om samarbejdet under en krig med Tyskland: Fransk flådestyrke til Østersøen.
- b) **Rapport fra efterretningssejlad**s til det Rigsværnsministeriums efterretningsafdeling, Abwehr, om Danmarks militære samarbejde med Frankrig.
- c) Den nye svenske marineattaché til Berlin og København, **kommandørkaptajn Nils Arnberger, lader sig rekruttere af det tyske til at være agent for Abwehr mod Danmark** under sine besøg i København.

2) Arnberger rapporterer efter sit første besøg i København i marts med samtaler i det danske Marineministerium, at **det dansk-franske militære samarbejde ikke alene er operativt, men også omfatter efterretningsarbejde**, dvs. at det omfatter Generalstabens Efterretningssektion, der er den del af oberst Erik

Withs Taktiske Afdeling.

- 3) Denne efterretning **udbredes til den tyske marines nøglechefer i april 1928**: Danmark har som logisk efter hjælpen i Slesvigsspørgsmålet de facto forladt neutraliteten og har bundet sig til at støtte Frankrig.

Historien: Lembourn indtil og med Berlinturen og forløbet indtil hans arrestation

Historien: Lembourn indtil og med Berlituren og forløbet indtil hans arrestation

- 1) Hans familiebaggrund og vejen til officersudnævnelsen:
“Grosserer”-familie fra Jylland-Fyn flyttet til København. Seks børn, først tre drenge, hvoraf den ældste dør som barn, næstældste jurist i Indenrigsministeriet, den yngste dreng (1886), Harry linjeofficer i hæren efter en nogle år efter værnepligten i handel. Derefter tre søstre. Meget tæt familie. HO: Udmærker sig primært ved sprogtalent, ikke mindst i fransk.
- 2) **Ung officer i København og Frankrig** indtil ankomst til Tønder:
 - a. 22 BTN i Kastellet, 1914 Sikringsstyrken nord for København,
 - b. derefter bataljonsstaben i Kastellet: Instruktør i Kongens Livjægerkorps (lærer medinstruktøren Halvor Jessen fra Krigsministeriet at kende); tango med Thyra, uægte barn i begyndelsen af 1917, angiveligt med norsk gift dame.
 - c. Efter krigen nogle få måneder ved gesandtskabet i Kristiania.

- d. Efteråret 1921 til 1923 on-the-job ved den franske hær, herunder andet år følgende andet år på St. Cyr. Påsken 1923 møder han sin kommende kone under ferie i Nice, den næsten ni år yngre, velhavende norske grossererdatter Thordis. I senforåret 1924 til 2 BTN i Tønder.

1) Rutineret officer i Tønder:

- a) Bryllup i august 1925,
- b) datter og søn ud over sin søn uden for ægteskab,
- c) arbejde som rekrutuddanner og ved efterårsøvelser
- d) hobby som instruktør og planlægger ved Grænseværn/Jydske Værn i Tønder
- e) sønforholdet til bankdirektør Rasmus Peter Rossen, national leder og veteran som tillidsmand for efterretningstjenesten ved grænsen, ambitionen om at gøre noget særligt for Danmark og Sønderjylland, herunder i efterretningstjenesten (advarsel til Rossen i oktober 1924 fra Lembourns HO-klassekammerat, der besøgte fra efterretningstjenesten).

2) Hans foresattes bedømmelse af hans tjeneste: Naturlig administrator, perfektionist i alt, herunder påklædning, vil gøre alt, hvad hans foresatte forventer; meget engageret i det nationale spørgsmål.

3) Beslutningen om at besøge Berlin og forberedelserne:

- a) Behovet fra 1926 med at følge de tyske militser efter Stahlhelms afbrænding af Dannebrog lige syd for den blødende grænse ved St. Hans-fest. Bliver også GE's hovedudredningsprojekt og gives til Grænsegendarmeriet.
- b) Rossen overbeviser i vinteren 1928 Lembourn om, at han skal rejse til Berlin for at rekruttere en meddeler. Kan måske give en flytning til Generalstaben, og Lembourn vil gerne se byen, hvor han aldrig har været. Ikke noget opfølgingsarbejde, da GE-kontaktmanden overtager forbindelsen.
- c) Man registrerer ikke i Tønder, at GEs kontaktofficer er blevet bedt "afskediget efter ansøgning" i januar 1928.
- d) Forberedelser: Kontakt til sekretærbekendtskab på det tyske gesandtskab for at finde en billigt overnatningsmulighed centralt i byen og etablering af et erhvervsdække ved at

investere i en gammel officerskammerats handelsvirksomhed.

4) I Berlin en uge ultimo april-primò maj:

- a) Finder sekretæren Helene Stegemann på værtshus. Ved ikke, at hun er straffet. Hun har bror i en af militserne. Inviteres i biografen for at se Fritz Langs nye film "Spione".
- b) Stegemann vil gerne hjælpe. Skriver hjem til Tønder om resultatet og rekvirerer penge.
- c) Modtager brev med 500 kr. til bl.a. skrivemaskine, kamera og indkøb af publikationer.
- d) Fællesindkøb af publikationer ved hærens forlagsboghandel og besøg på den nybyggede lufthavn Tempelhof og ved I.G. Farbens hovedbygning: bl.a. spørgsmål om tyske officerer pilotuddannes.

5) Begivenhederne i Tønder og København under Lembourns fravær:

- a) Rossen får brevet med oplysningen om rekrutteringen og pengerekquisitionen. Rossen nu syg.
- b) Det er nu klart, at GE ikke længere har forbindelsesofficeren til Sønderjylland. Kontakt til den franske agent, nok Paul Kraemer, der er i eller kommer til Tønder.
- c) Den franske agent kører straks til København og afleverer til den assisterende militærattaché, kaptajn André Sorne. Sorne tager straks kontakt til kaptajn Hother Styrmer, og de bliver enige om, at franskmændene tager sagen og at den uegnede Lembourn ikke skal involveres i den efterfølgende operation.
- d) Dette skriver Styrmer også straks til militærattachéen, oberst Burin des Roziers i Haag. Sorne sender pengene til Lembourn og nogle dage senere et skema med efterretningsopgaver til Stegemann. Skemaet ankommer efter Lembourns afrejse og han ser det derfor aldrig.

6) Lembourns opfølgning efter hjemkomsten:

- a) Sender brev til Stegemann med Postboksnumre. Han opretter selv en postboks i Tønder, som hun skal sende de tyske militære tidsskrifter til. Han får at vide af den syge Rossen, at nummeret på generalstabens efterretningspostboks i København er ændret fra Boks 60 til

boks 824 på det nye Østerbro Postkontor.

- b) Derefter gik Lembourn som planlagt tilbage til uddannelsen af rekrutter og en kontaktrejse til Sverige for at få viden om landstormsuddannelsen her.
- c) 15. juni dør Rossen.

Historien: Lembourn fra arrestationen ved grænsen til dommen i Leipzig

Historien: Lembourn fra arrestationen ved grænsen til dommen i Leipzig

1) Forløbet i Berlin efter Lembourns hjemrejse:

- a) Stegemann kopier halvdelen af Sornes spørgsmål til en seddel, som hun sender en hjælper ind i Rigsværnsministeriet for at få besvaret.
- b) 19. maj arresteres hun, og sagen rekonstrueres. Da Lembourn har anvendt eget pas på hotellet og da hun, som hun havde fået at vide, at hendes arkiv skulle indeholde al indgående og kopier af udgående post, var dette ikke noget større problem.

2) Fra arrestationen og afhøringer i Flensborg og Berlin:

- a) Arrestationen ved grænsen 24. juni under Tønder Garnisons Officersforenings weekendudflugt til Sild.
- b) Lembourn flyttes til Flensborg, afhøres her foreløbigt, og føres videre til Moabitfængslet til forundersøgelse.
- c) Sagen eksploderer i den tyske og danske presse. Lembourn gør klart, at han arbejdede for Danmark og ikke gjorde

noget ulovligt, da han hører, at den (socialdemokratiske) tyske indenrigsminister har erklæret Stahlhelm som en statsfjendtlig organisation.

- d) Undersøgelserdommeren Staekkel er tilbøjelig til at tro Lembourn og vil blot udvise ham som uønsket med indrejseforbud, dette på trods af, at spørgeskemaet til Stegemann identificeres som kaptajn Sornes gennem hans håndskrift.
- e) Men så modtager tyskerne oplysning om, at Lembourn suspenderes for at have været fransk agent.

1) Forløbet i København indtil og med suspensionen.

- a) I Danmark kan kun efterretningssektionschefen Styrmer vide, hvad der er sket, og at det sandsynligvis er Rossen, der er bagmanden.
- b) Men sandheden vil være en katastrofe for tjenesten, Rossen er død, og Styrmer kan helt sandt understrege, at det ikke var GE, der sendte Lembourn.
- c) Ingen andre involverede i København ved, at efterretningstjenesten over grænsen stadig er delegeret til tillidsmænd og grænsegendarmeri.
- d) Men tyskerne kunne tro, at operationen var fransk og Lembourn derfor var fransk agent. Han kendte jo bevisligt både Sorne og Burin des Roziers.
- e) Allerede nu gør generalauditør Pürschel embedsmændene opmærksom på, at en tysk dom ikke kan gives retsvirkning i Danmark pga. dommene i den fyrré år gamle Sarauw-sag.

2) Suspensionens virkninger i Berlin bliver, at Lembourn forbliver fængslet og hans sag overføres til Rigsværnsministeriets regi, dvs. til Abwehr.

3) Arnbergers andet besøg med samtaler i København:

- a) Møder kontreadmiral Rechnitzer i Marineministeriet lige som han indleder sin politiske kamp for at skaffe penge til nybygning af skibe ved at reducere hæren til en lille grænse- og kystbevogtningsstyrke.
- b) Arnberger rapporterer om en formel, men diskret knytning af Danmark til den fransk-polske alliance mod Tyskland, der ikke mindst drejer sig om et efterretningssamarbejde, hvor den danske efterretningstjeneste for franske penge under

Erik Withs ledelse er rettet mod Tyskland, og herunder også omfatter Lembourns indsats.

4) Arnbergers besøgs virkninger på den tyske håndtering af Lembourn og den danske reaktion.

- a) Abwehr arbejder nu på at give sagen mod Lembourn et forløb, der med en hård dom giver Danmark en klar advarsel om konsekvenserne af den uneutrale, franskvenlige optræden. Det sker bl.a. ved at "købe" Stegemann ved en mild dom til at tilpasse sin forklaring.
- b) Gennem Lembourns forsvarer får Herluf Zahle (fejlagtigt) den opfattelse, at dette vil ske igennem en åben retsag, hvor alle elementer i Danmarks tyskfiendtlige optræden siden 1918 vil blive fremlagt og øge tyskernes had til Danmark. Dette får den danske regering til at bemyndige Zahle til at love tyskerne under hånden, at dommens hårdhed vil blive afspejlet i den efterfølgende danske håndtering af Lembourn efter straffen. Dette er i klar modsætning til Sarauw-dommenes klare afgørelse, at kun udenlandske frifindelser kan gives retsvirkninger i Danmark.

5) Perioden lige før dommen: Med en enkelt undtagelse forventer den danske offentlighed en mild dom.

Historien: Lembourn fra tugthusdommen til løsladelsen og andre samtidige begivenheder

Historien: Lembourn fra tugthusdommen til løsladelsen og andre samtidige begivenheder

- 1) **Dommen 5 års tugthus** for at have spioneret for Frankrig:
 - a) Byggede på Stegemanns påstand om han havde forført hende og havde henvist hende til Burin des Roziers i Haag samt Sornes spørgsmålsliste.
 - b) Stadig påstand om dansk bagmand i Generalstaben.
 - c) Nok rettet mod With, hvilket Abwehr skriver til den tyske gesandt.
 - d) Dommens hårdhed chokerer i Danmark og kommenteres enkelte steder negativt i tyske aviser.
- 2) **Ledende jurister i Leipzig er nervøse** for at den i deres øjne urimeligt hårde dom kan få Lembourn til at begå det selvmord, han truer med, og holder ham i Leipzig-fængslen afventende ændring af dommen.
- 3) **Den danske jagt** efter bagmanden i generalstaben, reelt den afskedigede officer, **med det formål at fjerne mistanke om dansk ansvarlighed.**

- 4) Tysklands overdragelse af dommen mod **ikke at give Lembourn eller offentligheden adgang til teksten og mod ikke at kritisere den.**
- 5) Den samtidige **nedsættelse til af dommen til fem års fæstningsarrest** (internering under med daglig udgang).
- 6) Flytning til **Gollnow Fæstning i Pommern.**
 - a) Kone og to små børn indledningsvis lejlighed i byen.
- 7) **Dansk ulovlige implementeringen af løftet om at straffe:**
 - a) Afskedigelse (ikke i nåde).
 - b) Fratagelsen af pension og ingen hjælp til familien.
 - c) Midlertidig pga. Sarauw indtil dansk.
- 8) Kommandørkaptajn **Arnbergers pludselige død** på gaden i Berlin i maj 1930.
- 9) **Lembourns indsats fra Gollnow direkte til beslutningstagere, via Oluf Heise og via pressen:**
 - a) Udenrigsminister P. Munch. Brev ved sagen. Ikke skyldig i spionage og slet ikke for Frankrig. Ikke navne.
 - b) Forsvarsminister Laust Rasmussen (ikke fundet)
 - c) Til pressen, senere via den pensionerede overretssagfører Oluf Heise.
 - d) Sandsynligvis drevet af Lembourns viljestærke kone, men hun og børnene sendes til Norge i slutningen af 1930 efter nazister i byen skyder efter dem under spadsereture-
 - a) Senere generalløjtnant Erik With (ikke fundet, kun Withs referat). Overbeviser om, at Lembourn er blevet brugt af franskmændene og at Styrmer må have samarbejdet med dem.
 - e) 1931, medfangen, Ernst Friedrich bog, gesandten von Richthofens indsats, flytningen til Bielefeld
 - f) 1932, von Papens regime.
- 10) **Styrmers selvmord i 1932.**
- 11) **Raeders meddelelse til Rechnitzer i november 1932** som svar på den danske admirals brobygningssindsats: Mistankerne til Danmark skyldtes Arnbergers rapporter.
- 12) **Udenrigsministeriets oplysninger om Frankrigs holdning, der derefter bekræftes** lige efter løsladelsen af Lembourn selv: Frankrig støtter familien mod, at Lembourn ikke rejser sag mod de danske myndigheder.

13) Løsladelsen sker efter brev fra Heise via den tyske kansler von Papen til Hindenburg: Lembourns far er ved at dø.

**Historien:
Lembourn fri, besøget i Paris, livet i
Norge og overlevelse i Danmark
under Besættelsen**

**Historien: Lembourn fri, besøget i Paris, livet i Norge og overlevelse i
Danmark under Besættelsen**

- 1) Den danske pseudo-“undersøgelse” i vinter-forår 1933:**
 - a) Lembourn melder sig i januar efter at besøgt familien i Oslo og afgiver forklaring i Krigsministeriet.
 - b) Følges i marts op af formel auditørafhøring i Kuppet.
 - c) Han nævner ikke navne, men kommer med oplysninger, der reelt underbygger, at hans opgaver var stillet af den danske tjeneste.
 - d) Finansministeriets afgørelse bliver dog fortsat frakendelse af pension, da man stadig er bundet af underhåndsløftet til Tyskland – nu med Hitler som kansler – og man ved, at han ikke må rejse sag, som Sarauw gjorde, fordi Frankrig ikke ønsker eksponeringen.
- 2) Rejsen til Frankrig sammen med konen og “løsningen”:**
 - a) Vises i Krigsministeriet egen rekrutteringsrapport og brevet fra Styrmer til Burin des Roziers om, at Lembourn skal holdes ude af sagen.

- b) Afviser franske tilbud om stillinger, herunder i efterretningstjenesten, og får derfor tilbudt reduceret fransk kaptajnsløn for ikke at rejse sag.

1) Henvendelsen til forsvarsminister Stauning i 1934:

- a) Søg venligst bevis på min uskyldighed i Frankrig.
- b) Giv mig derefter min pension.
- c) Afvises.

2) Sagen i efteråret 1935 om norsk statsborgerskab med henblik på at kunne etablere egen erhvervsvirksomhed:

- a) Under sagen afgiver Lembourn forklaring, der uden navnsangivelse beskriver, at Rossen sendte ham. Sendes i kopi til Danmark og vedlægges sagen, dog uden virkning, da beslutningen om behandlingen af Lembourn er fastlåst.
- b) Da Danmark glemmer at nævne strafkonverteringen fra tugthus til fængselsarrest afviser de norske myndigheder ansøgningen.

3) Brevet til finansministeren i foråret 1937, hvor alt, herunder Rossens rolle, fremlægges:

- a) Brevet aldrig ved sagen, her kun af finansministeriet afviser.
- b) Senere på året centraliseres efterretningstjenesten ved grænsen ved ansættelsen af ritmester Lunding i efterretningssektionen og etableringen af en finansiering af denne uden om finansloven.

4) Krigen, tabet af indkomst og rejsen til Danmark:

- a) Med krigsudbruddet stopper den franske kaptajnsløn og indtjeningen fra svigerfaderens handelsvirksomhed.
- b) I foråret rejser Lembourn til Danmark for igen at søge hjælp.

5) 9. april og efter:

- a) Lembourn "fanges" i Danmark og familien i Norge.
- b) Forgæves henvendelse til P. Munch for en eller anden lønnet ansættelse i staten. Overlever nok med støtte fra de fire søskende.
- c) I 1941 hjælper hoffet og Christmas Møller Lembourn til et revisorjob i Varedirektoratet. Bor på et værelse alene i København.
- d) Hans evt. sag i Efterretningssektionen destrueres 9. april og sagen i den franske krigsministerium går tabt i juli før den tyske indrykning i byen.

Historiens afslutning: Lembourn og hans familie fra 1945

Historiens afslutning: Lembourn og hans familie fra 1945

1) Under Befrielsesregeringen:

- a) I maj brev 1945 til udenrigsminister Christmas Møller, der videresender til forsvarsminister Ole Bjørn Kraft. Begge positive, men ingen løsning, før regeringen går af og afløses af venstregeringen Knud Kristensen.

2) Under Venstregeringerne Knud Kristensen og senere Erik Eriksen:

- a) Lembourn skriver i 1946 til forsvarsminister Harald Petersen for at rejse sagen, først og fremmest for at få aktindsigt i dommen.
- b) Blokeres under hensyn til Tyskland, som man jo havde lovet ikke at vise domsteksten til nogen udeforstående som Lembourn, hvilket kunne lede til kritik af dommen.
- c) På trods af, at også den nye generalauditør understreger ulovligheden, afviser finansministeriet at ændre beslutningen.
- d) Varedirektoratet lukkes, det lykkes Lembourn at få

ansættelse som forvalter i Flyvevåbnet.

- e) Lembourn alvorligt kræftsyg (mindsker øje) og kredsløbs sygdom.

1) På vej til 70 år uden pension:

- a) Lembourn skriver i 1955 til den nye stats- og udenrigsminister H.C. Hansen med en fuld beskrivelse af forløbet. Embedsværket sylter igen, og forsvarsminister Rasmus "Jet" Hansen gør intet.
- b) Lembourn skriver igen i efteråret 1956 til H.C. Hansen, at situationen nu er akut. H.C. beordrer den nye forsvarsminister Poul Hansen og nævner, at han har skrevet til Lembourn, at en løsning kommer.
- c) Lunding finder en løsning, der undgår at forvaltningen skal tage en ny beslutning og markere ulovligheden og andre problemer ved de foregående næsten 30 års afvisning: Lembourn og familiens pension betales af efterretningsafdelingens hemmelige budget, som finansministeriet øger med et tilsvarende beløb.

2) Harry Lembourns død i marts 1958 og Thordis Lembourns ca. 33 år senere i 1991.

3) Tiden efter.